
Avadhuta Gita

अवधूत गीता

Document Information

Text title : Avadhuta Gita

File name : avadhutagiitaa.itx

Category : gItA, giitaa, dattAtreya

Location : doc_giitaa

Author : Rishi Dattatreya

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi, Nira Zafirir-Bursztyn nirazb at yahoo

Description-comments : A classic poem of Absolute Non-Dual Philosophy

Latest update : September 13, 2000, December 30, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Avadhuta Gita

अवधूत गीता

अथ प्रथमोऽध्यायः

ईश्वरानुग्रहादेव पुंसामद्वैतवासना ।
महद्भयपरित्राणाद्विप्राणामुपजायते ॥ १ ॥

येनेदं पूरितं सर्वमात्मनैवात्मनात्मनि ।
निराकारं कथं वन्दे ऽयमिन्नं शिवमव्ययम् ॥ २ ॥

पञ्चभूतात्मकं विश्वं मरीचिजलसन्निभम् ।
कस्याप्यहो नमस्कुर्यामिहमेको निरञ्जनः ॥ ३ ॥

आत्मैव केवलं सर्वं भेदाभेदो न विद्यते ।
अस्ति नास्ति कथं भूयां विस्मयः प्रतिभाति मे ॥ ४ ॥

वेदान्तसारसर्वस्वं ज्ञानं विज्ञानमेव य ।
अहमात्मा निराकारः सर्वव्यापी स्वभावतः ॥ ५ ॥

यो वै सर्वात्मको देवो निष्कलो गगनोपमः ।
स्वभावनिर्भलः शुद्धः स एवायं न संशयः ॥ ६ ॥

अहमेवाव्ययोऽनन्तः शुद्धविज्ञानविग्रहः ।
सुषुप्तं दृग्भं न जानामि कथं कस्यापि वर्तते ॥ ७ ॥

न मानसं कर्म शुभाशुभं मे
न कायिकं कर्म शुभाशुभं मे ।
न वायिकं कर्म शुभाशुभं मे
ज्ञानामृतं शुद्धमतीन्द्रियोऽहम् ॥ ८ ॥

मनो वै गगनाकारं मनो वै सर्वतोभुजम् ।
मनोऽतीतं मनः सर्वं न मनः परमार्थतः ॥ ९ ॥

अहमेकमिदं सर्वं व्योमातीतं निरन्तरम् ।

पश्यामि कथमात्मानं प्रत्यक्षं वा तिरोहितम् ॥ १० ॥

त्वमेवमेकं हि कथं न बुध्यसे

समं हि सर्वेषु विमृष्टमव्ययम् ।

सद्योदितोऽसि त्वमभ्रिडतः प्रभो

द्विवा य नक्तं य कथं हि मन्यसे ॥ ११ ॥

आत्मानं सततं विद्धि सर्वत्रैकं निरन्तरम् ।

अहं ध्याता परं ध्येयमभ्रं भाइयते कथम् ॥ १२ ॥

न जातो न मृतोऽसि त्वं न ते दैहः कदाचन ।

सर्वं ब्रह्मेति विख्यातं ब्रवीति बहुधा श्रुतिः ॥ १३ ॥

स आख्याभ्यन्तरोऽसि त्वं शिवः सर्वत्र सर्वदा ।

धतस्ततः कथं भ्रान्तः प्रधावसि पिशाचवत् ॥ १४ ॥

संयोगश्च वियोगश्च वर्तते न य ते न मे ।

न त्वं नाहं जगन्नेहं सर्वमात्मैव डेवलम् ॥ १५ ॥

शब्दादिपञ्चकस्यास्य नैवासि त्वं न ते पुनः ।

त्वमेव परमं तत्त्वमतः किं परितप्यसे ॥ १६ ॥

जन्म मृत्युर्न ते चित्तं बन्धमोक्षौ शुभाशुभौ ।

कथं रोदिषि रे वत्स नामरूपं न ते न मे ॥ १७ ॥

अहो चित्तं कथं भ्रान्तः प्रधावसि पिशाचवत् ।

अभिन्नं पश्य यात्मानं रागत्यागात्सुभी भव ॥ १८ ॥

त्वमेव तत्त्वं हि विकारवर्जितं

निष्कम्पमेकं हि विमोक्षविग्रहम् ।

न ते य रागो ह्यथवा विरागः

कथं हि सन्तप्यसि कामकामतः ॥ १९ ॥

वदन्ति श्रुतयः सर्वाः निर्गुणां शुद्धमव्ययम् ।

अशरीरं समं तत्त्वं तन्मां विद्धि न संशयः ॥ २० ॥

साकारमनृतं विद्धि निराकारं निरन्तरम् ।

अेतत्त्वोपदेशेन न पुनर्भवसम्भवः ॥ २१ ॥

अेकमेव समं तत्त्वं वदन्ति हि विपश्चितः ।

रागात्यागात्पुनश्चित्तमेकानेकं न विद्यते ॥ २२ ॥

अनात्मरूपं य कथं समाधि-

रात्मस्वरूपं य कथं समाधिः ।

अस्तीति नास्तीति कथं समाधि-

र्भोक्षस्वरूपं यद्वि सर्वमेकम् ॥ २३ ॥

विशुद्धोऽसि समं तत्त्वं विदेहस्त्वमजोऽव्ययः ।

जानामीह न जानामीत्यात्मानं मन्यसे कथम् ॥ २४ ॥

तत्त्वमस्याद्विवाक्येन स्वात्मा हि प्रतिपादितः ।

नेति नेति श्रुतिर्भूयादनुतं पाञ्चभौतिकम् ॥ २५ ॥

आत्मन्येवात्मना सर्वं त्वया पूर्णं निरन्तरम् ।

ध्याता ध्यानं न ते चित्तं निर्लज्जं ध्यायते कथम् ॥ २६ ॥

शिवं न जानामि कथं वदामि

शिवं न जानामि कथं भजामि ।

अहं शिवश्चेत्परमार्थतत्त्वं

समस्वरूपं गगनोपमं य ॥ २७ ॥

नाहं तत्त्वं समं तत्त्वं कल्पनादेतुवर्जितम् ।

ग्राह्यग्राहकनिर्मुक्तं स्वसंवेद्यं कथं भवेत् ॥ २८ ॥

अनन्तरूपं न हि वस्तु किञ्चि-

तत्त्वस्वरूपं न हि वस्तु किञ्चित् ।

आत्मैकरूपं परमार्थतत्त्वं

न हिसको वापि न याप्यहिसा ॥ २९ ॥

विशुद्धोऽसि समं तत्त्वं विदेहमजमव्ययम् ।

विलभं कथमात्मार्ये विलान्तोऽहं कथं पुनः ॥ ३० ॥

घटे भिन्ने घटाकाशं सुलीनं भेदवर्जितम् ।

शिवेन मनसा शुद्धो न भेदः प्रतिभाति मे ॥ ३१ ॥

न घटो न घटाकाशो न ज्वो ज्ववविग्रहः ।

केवलं ब्रह्म संविद्धि वेद्यवेदकवर्जितम् ॥ ३२ ॥

सर्वत्र सर्वदा सर्वमात्मानं सततं ध्रुवम् ।

सर्वं शून्यमशून्यं य तन्मां विद्धि न संशयः ॥ ३३ ॥

वेदा न लोका न सुरा न यज्ञा

वार्णाश्रमो नैव कुलं न जातिः ।

न धूममार्गो न य दीप्तिमार्गो

ब्रह्मैकतुपं परमार्थतत्त्वम् ॥ ३४ ॥

व्याप्यव्यापकनिर्मुक्तः त्वमेकः सकलं यद्वि ।

प्रत्यक्षं यापरोक्षं य ह्यात्मानं मन्यसे कथम् ॥ ३५ ॥

अद्वैतं केचिद्विच्छन्ति द्वैतमिच्छन्ति यापरे ।

समं तत्त्वं न विन्दन्ति द्वैताद्वैतविवर्जितम् ॥ ३६ ॥

श्रेतादिवर्णरहितं शब्दादिगुणवर्जितम् ।

कथयन्ति कथं तत्त्वं मनोवायामगोचरम् ॥ ३७ ॥

यदाऽनृतमिदं सर्वं द्रेडादिगणोपमम् ।

तदा हि ब्रह्म संवेत्ति न ते द्वैतपरम्परा ॥ ३८ ॥

परेण सज्जन्तापि ह्यभिन्नः प्रतिभाति मे ।

व्योमाकारं तथैवैकं ध्याता ध्यानं कथं भवेत् ॥ ३९ ॥

यत्करोमि यदश्रामि यज्जुहोमि ददामि यत् ।

अेतत्सर्वं न मे किञ्चिद्विशुद्धोऽहमजोऽव्ययः ॥ ४० ॥

सर्वं जगद्विद्धि निराकृतीदं

सर्वं जगद्विद्धि विकारहीनम् ।

सर्वं जगद्विद्धि विशुद्धदेहं

सर्वं जगद्विद्धि शिवैकतुपम् ॥ ४१ ॥

तत्त्वं त्वं न हि सन्देहः किं जानाम्यथवा पुनः ।

असंवेद्यं स्वसंवेद्यमात्मानं मन्यसे कथम् ॥ ४२ ॥

मायाऽमाया कथं तात छायाऽछाया न विद्यते ।

तत्त्वमेकमिदं सर्वं व्योमाकारं निरञ्जनम् ॥ ४३ ॥

आदिमध्यान्तमुक्तोऽहं न बद्धोऽहं कदाचन ।

स्वभावनिर्मलः शुद्ध एति मे निश्चिता मतिः ॥ ४४ ॥

महदादि जगत्सर्वं न किञ्चित्प्रतिभाति मे ।

ब्रह्मैव देवलं सर्वं कथं वर्णाश्रमस्थितिः ॥ ४५ ॥

जानामि सर्वथा सर्वमहमेको निरन्तरम् ।

निरालम्बमशून्यं य शून्यं व्योमादिपञ्चकम् ॥ ४६ ॥

न षण्ढो न पुमान् स्त्री न भोधो नैव कल्पना ।

सानन्दो वा निरानन्दमात्मानं मन्यसे कथम् ॥ ४७ ॥

षडङ्गयोगान्न तु नैव शुद्धं

मनोविनाशान्न तु नैव शुद्धम् ।

गुरुपदेशान्न तु नैव शुद्धं

स्वयं य तत्त्वं स्वयमेव बुद्धम् ॥ ४८ ॥

न हि पञ्चात्मको देहो विदेहो वर्तते न हि ।

आत्मैव देवलं सर्वं तुरीयं य त्रयं कथम् ॥ ४९ ॥

न बद्धो नैव मुक्तोऽहं न खाहं ब्रह्मणः पृथक् ।

न कर्ता न य भोक्ताहं व्याप्यव्यापकवर्जितः ॥ ५० ॥

यथा जलं जले न्यस्तं सलिलं भेदवर्जितम् ।

प्रकृतिं पुरुषं तद्भेदभिन्नं प्रतिभाति मे ॥ ५१ ॥

यदि नाम न मुक्तोऽसि न बद्धोऽसि कदाचन ।

साकारं य निराकारमात्मानं मन्यसे कथम् ॥ ५२ ॥

जानामि ते परं रूपं प्रत्यक्षं गगनोपमम् ।

यथा परं हि रूपं यन्मरीचिजलसन्निभम् ॥ ५३ ॥

न गुरुर्नोपदेशश्च न योपाधिर्न मे क्रिया ।

विदेहं गगनं विद्धि विशुद्धोऽहं स्वभावतः ॥ ५४ ॥

विशुद्धोऽस्य शरीरोऽसि न ते चित्तं परात्परम् ।

अहं यात्मा परं तत्त्वमिति वक्तुं न लज्जसे ॥ ५५ ॥

कथं रोदिषि रे चित्तं ह्यात्मैवात्मात्मना भव ।

पिब वत्स कवातीतमद्भैतं परमामृतम् ॥ ५६ ॥

नैव भोधो न याभोधो न भोधाभोध एव य ।

यस्येदृशः सदा भोधः स भोधो नान्यथा भवेत् ॥ ५७ ॥

ज्ञानं न तर्को न समाधियोगो

न देशकालौ न गुणपदेशः ।

स्वभावसंवित्तरुं य तत्त्व-

माकाशकल्पं सलजं ध्रुवं य ॥ ५८ ॥

न जातोऽहं मृतो वापि न मे कर्म शुभाशुभम् ।

विशुद्धं निर्गुणं ब्रह्म बन्धो मुक्तिः कथं मम ॥ ५९ ॥

यदि सर्वगतो देवः स्थिरः पूर्णो निरन्तरः ।

अन्तरं हि न पश्यामि स बाह्याभ्यन्तरः कथम् ॥ ६० ॥

स्फुरत्येव जगत्कृत्स्नमभ्रिडितनिरन्तरम् ।

अहो मायामहामोहो द्वैताद्वैतविकल्पना ॥ ६१ ॥

साकारं य निराकारं नेति नेतीति सर्वदा ।

भेदाभेदविनिर्मुक्तो वर्तते केवलः शिवः ॥ ६२ ॥

न ते य माता य पिता य बन्धुः

न ते य पत्नी न सुतश्च मित्रम् ।

न पक्षपाती न विपक्षपातः

कथं हि सन्तमिरियं हि चित्ते ॥ ६३ ॥

दिव्यं नक्तं न ते चित्तं उदयास्तमयौ न हि ।

विदेहस्य शरीरत्वं कल्पयन्ति कथं बुधाः ॥ ६४ ॥

नाविभक्तं विभक्तं य न हि दृग्भस्मभादि य ।

न हि सर्वमसर्वं य विद्धि यात्मानमव्ययम् ॥ ६५ ॥

नाहं कर्ता न भोक्ता य न मे कर्म पुराऽधुना ।

न मे देहो विदेहो वा निर्भमेति भमेति किम् ॥ ६६ ॥

न मे रागादिको दोषो दृग्भं देहादिकं न मे ।

आत्मानं विद्धि मामेकं विशालं गगनोपमम् ॥ ६७ ॥

सभे मनः किं बहुजल्पितेन

सभे मनः सर्वमिदं वितर्क्यम् ।

यत्सारभूतं कथितं मया ते

त्वमेव तत्त्वं गगनोपमोऽसि ॥ ६८ ॥

येन केनापि भावेन यत्र कुत्र मृता अपि ।

योगिनस्तत्र वीयन्ते घटाकाशमिवाम्भरे ॥ ६८ ॥

तीर्थे यान्यजगोले वा नष्टस्मृतिरपि त्यजन् ।

समकाले तनुं मुक्तः डैवल्यव्यापको भवेत् ॥ ७० ॥

धर्मार्थकामभोक्षांश्च द्विपदादियराचरम् ।

मन्यन्ते योगिनः सर्वं भरीयिजलसन्निभम् ॥ ७१ ॥

अतीतानागतं कर्म वर्तमानं तथैव य ।

न करोमि न भुञ्जामि षति मे निश्चला मतिः ॥ ७२ ॥

शून्यागारे समरसपूत-

स्तिष्ठन्नेकः सुप्रभवधूतः ।

यरति छि नग्नस्त्यक्त्वा गर्वं

विन्दति डेवलमात्मनि सर्वम् ॥ ७३ ॥

त्रितयतुरीयं न छि नछि यत्र

विन्दति डेवलमात्मनि तत्र ।

धर्माधर्मौ न छि नछि यत्र

भक्ष्यो मुक्तः कथमिड तत्र ॥ ७४ ॥

विन्दति विन्दति न छि नछि मन्त्रं

छन्दोलक्षणां न छि नछि तन्त्रम् ।

समरसमग्नौ भावितपूतः

प्रलपितमेतत्परभवधूतः ॥ ७५ ॥

सर्वशून्यमशून्यं य सत्यासत्यं न विद्यते ।

स्वभावभावतः प्रोक्तं शास्त्रसंवित्तिपूर्वकम् ॥ ७६ ॥

षति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः

बालस्य वा विषयभोगरतस्य वापि

मूर्धस्य सेवकजनस्य गृहस्थितस्य ।

अेतद्गुरोः डिमपि नैव न चिन्तनीयं

रत्नं कथं त्यजति डोऽप्यशुचौ प्रविष्टम् ॥ १ ॥

नैवात्र काव्यगुण एव तु चिन्तनीयो
 ग्राह्यः परं गुणवता भलु सार एव ।
 सिन्दूरचित्ररहिता भुवि रुपशून्या
 पारं न किं नयति नौरिड गन्तुकामान् ॥ २ ॥
 प्रयत्नेन विना येन निश्चलेन यलायलम् ।
 अस्तं स्वभावतः शान्तं चैतन्यं गगनोपमम् ॥ ३ ॥
 अयत्नाछालयेद्यस्तु ऐकमेव यरायरम् ।
 सर्वगं तत्कथं भिन्नमद्वैतं वर्तते मम ॥ ४ ॥
 अलमेव परं यस्मात्सारात्सारतरे शिवम् ।
 गमागमविनिर्मुक्तं निर्विकल्पं निराकुलम् ॥ ५ ॥
 सर्वावयवनिर्मुक्तं तथाहं त्रिदशार्थितम् ।
 सम्पूर्णात्त्वान्न गृह्णामि विभागं त्रिदशाष्टिकम् ॥ ६ ॥
 प्रमादेन न सन्देहः किं करिष्यामि वृत्तिमान् ।
 उत्पद्यन्ते विलीयन्ते ब्रुद्धुदाश्च यथा जले ॥ ७ ॥
 मलदादीनि भूतानि समाप्यैवं सदैव हि ।
 मृदुद्रव्येषु तीक्ष्णेषु गुडेषु कटुकेषु च ॥ ८ ॥
 कटुत्वं चैव शैत्यत्वं मृदुत्वं च यथा जले ।
 प्रकृतिः पुरुषस्तद्भेदभिन्नं प्रतिभाति मे ॥ ९ ॥
 सर्वाप्यारहितं यद्यत्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं परम् ।
 मनोबुद्धीन्द्रियातीतमकलङ्कं जगत्पतिम् ॥ १० ॥
 षट्शं सलजं यत्र अहं तत्र कथं भवेत् ।
 त्वमेव हि कथं तत्र कथं तत्र यरायरम् ॥ ११ ॥
 गगनोपमं तु यत्प्रोक्तं तदेव गगनोपमम् ।
 चैतन्यं द्रोषडीनं च सर्वज्ञं पूर्णमेव च ॥ १२ ॥
 पृथिव्यां यदितं नैव मारुतेन च वाहितम् ।
 वरिणा पिहितं नैव तेजोमध्ये व्यवस्थितम् ॥ १३ ॥
 आकाशं तेन संव्यासं न तद्व्यासं च केनचित् ।
 स बाह्याभ्यन्तरं तिष्ठत्यवच्छिन्नं निरन्तरम् ॥ १४ ॥

सूक्ष्मत्वात्तददृश्यत्वान्निर्गुणत्वाच्च योगिभिः ।
आलम्बनादि यत्प्रोक्तं क्माद्यालम्बनं भवेत् ॥ १५ ॥
सतताऽभ्यासयुक्तस्तु निरालम्बो यदा भवेत् ।
तल्लयाल्लीयते नान्तर्गुणदोषविवर्जितः ॥ १६ ॥
विषविश्वस्य रौद्रस्य मोडमूर्च्छाप्रदस्य च ।
ऐकमेव विनाशाय ह्यमोघं सलज्जामृतम् ॥ १७ ॥
भावगम्यं निराकारं साकारं दृष्टिगोचरम् ।
भावाभावविनिर्मुक्तमन्तरालं तद्गुच्यते ॥ १८ ॥
आख्यभावं भवेद्विश्वमन्तः प्रकृतिरुच्यते ।
अन्तरादन्तरं ज्ञेयं नाशिकेलकृलाम्भुवत् ॥ १९ ॥
भ्रान्तिज्ञानं स्थितं आख्यं सम्यग्ज्ञानं च मध्यगम् ।
मध्यान्मध्यतरं ज्ञेयं नाशिकेलकृलाम्भुवत् ॥ २० ॥
पौर्णमास्यां यथा यन्द्र ऐक्येवातिनिर्मलः ।
तेन तत्सदृशं पश्येद्द्विधादृष्टिर्विपर्ययः ॥ २१ ॥
अनेनैव प्रकारेण बुद्धिभेदो न सर्वगः ।
दाता च धीरतामेति गीयते नामकोटिभिः ॥ २२ ॥
गुरुप्रज्ञाप्रसादेन मूर्ध्नी वा यदि पण्डितः ।
यस्तु सम्बुध्यते तत्त्वं विरक्तो भवसागरात् ॥ २३ ॥
रागद्वेषविनिर्मुक्तः सर्वभूतहिते रतः ।
दृढबोधश्च धीरश्च स गच्छेत्परमं पदम् ॥ २४ ॥
घटे भिन्ने घटाकाश आकाशे लीयते यथा ।
देहाभावे तथा योगी स्वरूपे परमात्मनि ॥ २५ ॥
उक्तेयं कर्मयुक्तानां मतिर्यान्तेऽपि सा गतिः ।
न योक्ता योगयुक्तानां मतिर्यान्तेऽपि सा गतिः ॥ २६ ॥
या गतिः कर्मयुक्तानां सा च वागिन्द्रियाद्धदेत् ।
योगिनां या गतिः क्वापि ह्यकथ्या भवतोर्जिता ॥ २७ ॥
अेवं ज्ञात्वा त्वमुं मार्गं योगिनां नैव कल्पितम् ।
विकल्पवर्जनं तेषां स्वयं सिद्धिः प्रवर्तते ॥ २८ ॥

तीर्थे वान्त्यजगोडे वा यत्र कुत्र मृतोऽपि वा ।
न योगी पश्यते गर्भं परे ब्रह्मणि लीयते ॥ २९ ॥

सङ्गमजमयिन्त्यं यस्तु पश्येत्स्वरूपं
घटति यद्वि यथेष्टं विष्यते नैव दोषैः ।
सकृदपि तदभावात्कर्म किञ्चिन्नकुर्यात्
तदपि न य विबुधः संयमी वा तपस्वी ॥ ३० ॥

निरामयं निष्प्रतिमं निराकृतिं
निराश्रयं निर्वपुषं निराशिषम् ।
निर्द्वन्द्वनिर्मोहमलमशक्तिकं
तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३१ ॥

वेदो न दीक्षा न य मुद्गनडिया
गुरुर्न शिष्यो न य यन्त्रसम्पदः ।
मुद्गादिकं यापि न यत्र भासते
तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३२ ॥

न शाम्भवं शाक्तिकमानवं न वा
पिण्डं य रूपं य पदादिकं न वा ।
आरम्भनिष्प्रतिघटादिकं य नो
तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३३ ॥

यस्य स्वरूपात्सयरायरे जग-
दुत्पद्यते तिष्ठति लीयतेऽपि वा ।
पयोविकारादिव कुनबुद्बुदा-
स्तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३४ ॥

नासानिरोधो न य दृष्टिरासनं
बोधोऽध्यबोधोऽपि न यत्र भासते ।
नाडीप्रयारोऽपि न यत्र किञ्चि-
त्तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३५ ॥

नानात्वमेकत्वमुभत्वमन्यता
अणुत्वदीर्घत्वमलत्वशून्यता ।
मानत्वमेयत्वसमत्ववर्जितं

तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३६ ॥

सुसंयमी वा यद्वि वा न संयमी

सुसङ्ग्रीही वा यद्वि वा न सङ्ग्रीही ।

निष्कर्मकी वा यद्वि वा सकर्मक-

स्तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३७ ॥

मनो न बुद्धिर्न शरीरमिन्द्रियं

तन्मात्रभूतानि न भूतपञ्चकम् ।

अलङ्कृतिश्चापि वियत्स्वर्गपदं

तमीशमात्मानमुपैति शाश्वतम् ॥ ३८ ॥

विधौ निरोधे परमात्मतां गते

न योगिनश्चेतसि भेदवर्जिते ।

शौचं न वाशौचमविद्गुणभावना

सर्वं विधेयं यद्वि वा निषिध्यते ॥ ३९ ॥

मनो वयो यत्र न शक्तमीरितुं

नूनं कथं तत्र गुणपदेषुता ।

धर्मां कथामुक्तवतो गुरोस्त-

द्युक्तस्य तत्त्वं हि समं प्रकाशते ॥ ४० ॥

एति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः

गुणविगुणविभागे वर्तते नैव किञ्चित्

रतिविरतिविहीनं निर्मलं निष्प्रपञ्चम् ।

गुणविगुणविहीनं व्यापकं विश्वरूपं

कथमलमिदं वन्दे व्योमरूपं शिवं वै ॥ १ ॥

श्रेतादिवर्णरहितो नियतं शिवश्च

कार्यं हि कारणमिदं हि परं शिवश्च ।

अयं विकल्परहितोऽलमलं शिवश्च

स्वात्मानमात्मनि सुमित्रं कथं नमामि ॥ २ ॥

निर्मूलमूलरहितो हि सद्योऽदितोऽहं

निर्धूमधूमरहितो हि सद्योदितोऽहम् ।
 निर्दीपदीपरहितो हि सद्योदितोऽहं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३ ॥
 निष्कामकाममिह नाम कथं वदामि
 निःसङ्गसङ्गमिह नाम कथं वदामि ।
 निःसारसाररहितं च कथं वदामि
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ४ ॥
 अद्वैतरूपमपिलं हि कथं वदामि
 द्वैतस्वरूपमपिलं हि कथं वदामि ।
 नित्यं त्वनित्यमपिलं हि कथं वदामि
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ५ ॥
 स्थूलं हि नो न हि कृशं न गतागतं हि
 आद्यन्तमध्यरहितं न परापरं हि ।
 सत्यं वदामि भलु वै परमार्थतत्त्वं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ६ ॥
 संविद्धि सर्वकरणानि नभोनिभानि
 संविद्धि सर्वविषयांश्च नभोनिभांश्च ।
 संविद्धि यैकममलं न हि बन्धमुक्तं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ७ ॥
 दुर्बोधोऽधोऽधो न भवामि तात
 दुर्लक्ष्यलक्ष्योऽधो न भवामि तात ।
 आसन्नरूपोऽधो न भवामि तात
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ८ ॥
 निष्कर्मकर्मदहनो ज्वलनो भवामि
 निर्दुःखदुःखदहनो ज्वलनो भवामि ।
 निर्दोषदोषदहनो ज्वलनो भवामि
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ९ ॥
 निष्पापपापदहनो हि दुताशनोऽहं
 निर्धर्मधर्मदहनो हि दुताशनोऽहम् ।
 निर्बन्धबन्धदहनो हि दुताशनोऽहं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १० ॥

निर्भाषभावरहितो न भवामि वत्स

निर्योग्योगरहितो न भवामि वत्स ।

निश्चितचित्तरहितो न भवामि वत्स

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ ११ ॥

निर्मोहमोहपदवीति न मे विकल्पो

निःशोकशोकपदवीति न मे विकल्पः ।

निर्वोभलोभपदवीति न मे विकल्पो

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १२ ॥

संसारसन्ततिलता न य मे कदाचित्

सन्तोषसन्ततिसुभो न य मे कदाचित् ।

अज्ञानबन्धनमिदं न य मे कदाचित्

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १३ ॥

संसारसन्ततिरजो न य मे विकारः

सन्तापसन्ततितमो न य मे विकारः ।

सत्त्वं स्वधर्मजनकं न य मे विकारो

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १४ ॥

सन्तापदुःखजनको न विधिः कदाचित्

सन्तापयोगजनितं न मनः कदाचित् ।

यस्मादलङ्घितिरियं न य मे कदाचित्

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १५ ॥

निष्कम्पकम्पनिधनं न विकल्पकल्पं

स्वप्नप्रबोधनिधनं न हिताहितं हि ।

निःसारसारनिधनं न यरायरं हि

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १६ ॥

नो वेद्यवेदकमिदं न य छेतुतर्क्यं

वायामगोचरमिदं न मनो न बुद्धिः ।

अेवं कथं हि भवतः कथयामि तत्त्वं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽलम् ॥ १७ ॥

निर्भिन्नभिन्नरहितं परमार्थतत्त्व-

मन्तर्भङ्गिर्न हि कथं परमार्थतत्त्वम् ।

प्राक्सम्भवं न य रतं न हि वस्तु किञ्चित्

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ १८ ॥

रागादिदोषरहितं त्वलमेव तत्त्वं

द्वैवादिदोषरहितं त्वलमेव तत्त्वम् ।

संसारशोकरहितं त्वलमेव तत्त्वं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ १९ ॥

स्थानत्रयं यद्वि य नेति कथं तुरीयं

कालत्रयं यद्वि य नेति कथं द्विशश्व ।

शान्तं पदं हि परमं परमार्थतत्त्वं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ २० ॥

दीर्घो लघुः पुनश्चितील न मे विभागो

विस्तारसंकटमितील न मे विभागः ।

कोणं हि वर्तुलमितील न मे विभागो

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ २१ ॥

मातापिताद्वि तनयाद्वि न मे कदाचित्

जातं मृतं न य मनो न य मे कदाचित् ।

निर्व्याकुलं स्थिरमिदं परमार्थतत्त्वं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ २२ ॥

शुद्धं विशुद्धमविचारमनन्तरूपं

निर्वेपलेपमविचारमनन्तरूपम् ।

निष्प्राणप्राणविचारमनन्तरूपं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ २३ ॥

ब्रह्माद्यः सुरगणाः कथमत्र सन्ति

स्वर्गादयो वसतयः कथमत्र सन्ति ।

यद्येकरूपममलं परमार्थतत्त्वं

ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽलम् ॥ २४ ॥

निर्नेति नेति विमलो हि कथं वदामि

निःशेषशेषविमलो हि कथं वदामि ।

निर्लिङ्गविङ्गविमलो छि कथं वदामि
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ २५ ॥

निष्कर्मकर्मपरमं सततं करोमि
निःसङ्गसङ्गरहितं परमं विनोदम् ।
निर्देहदेहरहितं सततं विनोदं
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ २६ ॥

मायाप्रपञ्चरथना न य मे विकारः ।
कौटिल्यदम्भरथना न य मे विकारः ।
सत्यानृतेति रथना न य मे विकारो
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ २७ ॥

सन्ध्याटिकालरहितं न य मे वियोगो-
द्यन्तः प्रबोधरहितं बधिरो न मूकः ।
अयं विकल्परहितं न य भावशुद्धं
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ २८ ॥

निर्नाथनाथरहितं छि निराकुलं वै
निश्चितचित्तविगतं छि निराकुलं वै ।
संविद्धि सर्वविगतं छि निराकुलं वै
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ २९ ॥

कान्तारमन्दिरमिदं छि कथं वदामि
संसिद्धसंशयमिदं छि कथं वदामि ।
अयं निरन्तरसमं छि निराकुलं वै
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ ३० ॥

निर्ज्वल्यवरहितं सततं विभाति
निर्बीजबीजरहितं सततं विभाति ।
निर्वाणबन्धरहितं सततं विभाति
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ ३१ ॥

सम्भूतिवर्जितमिदं सततं विभाति
संसारवर्जितमिदं सततं विभाति ।
संछारवर्जितमिदं सततं विभाति
ज्ञानामृतं समरसं गगनोपभोऽडम् ॥ ३२ ॥

उल्लेखमात्रमपि ते न य नामरूपं
 निर्भिन्नभिन्नमपि ते न हि वस्तु किञ्चित् ।
 निर्लज्जमानस करोषि कथं विषादं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३३ ॥

किं नाम रोदिति सपे न जरा न मृत्युः
 किं नाम रोदिति सपे न य जन्म दुःखम् ।
 किं नाम रोदिति सपे न य ते विकारो
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३४ ॥

किं नाम रोदिति सपे न य ते स्वरूपं
 किं नाम रोदिति सपे न य ते विरूपम् ।
 किं नाम रोदिति सपे न य ते वयांसि
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३५ ॥

किं नाम रोदिति सपे न य ते वयांसि
 किं नाम रोदिति सपे न य ते मनांसि ।
 किं नाम रोदिति सपे न तवेन्द्रियाणि
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३६ ॥

किं नाम रोदिति सपे न य तेऽस्ति कामः
 किं नाम रोदिति सपे न य ते प्रलोभः ।
 किं नाम रोदिति सपे न य ते विमोहो
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३७ ॥

ऐश्वर्यमिच्छसि कथं न य ते धनानि
 ऐश्वर्यमिच्छसि कथं न य ते हि पत्नी ।
 ऐश्वर्यमिच्छसि कथं न य ते ममेति
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३८ ॥

लिङ्गप्रपञ्चजनुषी न य ते न मे य
 निर्लज्जमानसमिदं य विभाति भिन्नम् ।
 निर्बेदभेदरहितं न य ते न मे य
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ३९ ॥

नो वाणुमात्रमपि ते हि विरागरूपं

नो वाङ्मामत्रमपि ते हि सरागुरुपम् ।
 नो वाङ्मामत्रमपि ते हि सकामरुपं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ४० ॥

ध्याता न ते हि लृष्टये न य ते समाधि-
 ध्यानिं न ते हि लृष्टये न भलिः प्रदेशः ।
 ध्येयं न येति लृष्टये न हि वस्तु कालो
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ४१ ॥

यत्सारभूतमभिलं कथितं मया ते
 न त्वं न मे न मलतो न गुरुर्न न शिष्यः ।
 स्वच्छन्दरूपसहजं परमार्थतत्त्वं
 ज्ञानामृतं समरसं गगनोपमोऽहम् ॥ ४२ ॥

कथमिह परमार्थं तत्त्वमानन्दरूपं
 कथमिह परमार्थं नैवमानन्दरूपम् ।
 कथमिह परमार्थं ज्ञानविज्ञानरूपं
 यद्वि परमहमेकं वर्तते व्योमरूपम् ॥ ४३ ॥

दहनपवनहीनं विद्धि विज्ञानमेक-
 मवनिजलविहीनं विद्धि विज्ञानरूपम् ।
 समगमनविहीनं विद्धि विज्ञानमेकं
 गगनमिव विशालं विद्धि विज्ञानमेकम् ॥ ४४ ॥

न शून्यरूपं न विशून्यरूपं
 न शुद्धरूपं न विशुद्धरूपम् ।
 रूपं विरूपं न भवामि किञ्चित्
 स्वरूपरूपं परमार्थतत्त्वम् ॥ ४५ ॥

मुञ्च्य मुञ्च्य हि संसारं त्यागं मुञ्च्य हि सर्वथा ।
 त्यागात्यागविषं शुद्धममृतं सहजं ध्रुवम् ॥ ४६ ॥

एति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः

नावाहनं नैव विसर्जनं वा

पुष्पाणि पत्राणि कथं भवन्ति ।

ध्यानानि मन्त्राणि कथं भवन्ति

समासमं चैव शिवार्थनं च ॥ १ ॥

न केवलं बन्धविबन्धमुक्तो

न केवलं शुद्धविशुद्धमुक्तः ।

न केवलं योगवियोगमुक्तः

स वै विमुक्तो गगनोपमोऽहम् ॥ २ ॥

सञ्जायते सर्वमिदं हि तथ्यं

सञ्जायते सर्वमिदं वितथ्यम् ।

अेवं विकल्पो मम नैव जातः

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ३ ॥

न साञ्जनं चैव निरञ्जनं वा

न यान्तरं वापि निरन्तरं वा ।

अन्तर्विभङ्गं न हि मे विभाति

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ४ ॥

अबोधबोधो मम नैव जातो

बोधस्वरूपं मम नैव जातम् ।

निर्बोधबोधं च कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ५ ॥

न धर्मयुक्तो न च पापयुक्तो

न बन्धयुक्तो न च मोक्षयुक्तः ।

युक्तं त्वयुक्तं न च मे विभाति

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ६ ॥

परापरं वा न च मे कदाचित्

मध्यस्थभावो हि न यारिमित्रम् ।

छिताछितं चापि कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ७ ॥

नोपासको नैवमुपास्यरूपं

न योपदेशो न य मे क्रिया य ।

संवित्स्वरूपं य कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ८ ॥

नो व्यापकं व्याप्यमिडास्ति किञ्चित्

न यालयं वापि निरालयं वा ।

अशून्यशून्यं य कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ९ ॥

न ग्राहको ग्राह्यकमेव किञ्चित्

न कारणं वा मम नैव कार्यम् ।

अचिन्त्यचिन्त्यं य कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ १० ॥

न भेदकं वापि न यैव भेदं

न वेदकं वा मम नैव वेदम् ।

गतागतं तात कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ ११ ॥

न यास्ति द्देलो न य मे विद्देलो

बुद्धिर्मनो मे न हि येन्द्रियाणि ।

रागो विरागश्च कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ १२ ॥

उल्लेखमात्रं न हि भिन्नमुख्यै-

रुल्लेखमात्रं न तिरोहितं वै ।

समासमं मित्र कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ १३ ॥

जितेन्द्रियोऽहं त्वजितेन्द्रियो वा

न संयमो मे नियमो न जातः ।

जयाजयौ मित्र कथं वदामि

स्वरूपनिर्वाणामनामयोऽहम् ॥ १४ ॥

अमूर्तमूर्तिर्न य मे कदाचि-

दाधन्तमध्यं न य मे कदाचित् ।

बलाबलं मित्र कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ १५ ॥

मृतामृतं वापि विषाविषं च

सञ्जायते तात न मे कदाचित् ।

अशुद्धशुद्धं च कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ १६ ॥

स्वप्नः प्रबोधो न च योगमुद्रा

नक्तं द्विवा वापि न मे कदाचित् ।

अतुर्यतुर्यं च कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ १७ ॥

संविद्धि मां सर्वविसर्वमुक्तं

माया विमाया न च मे कदाचित् ।

सन्ध्यादिकं कर्म कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ १८ ॥

संविद्धि मां सर्वसमाधियुक्तं

संविद्धि मां लक्ष्यविलक्ष्यमुक्तम् ।

योगं वियोगं च कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ १९ ॥

भूर्भोऽपि नाहं न च पण्डितोऽहं

भौनं विभौनं न च मे कदाचित् ।

तर्कं वितर्कं च कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ २० ॥

पिता च माता च कुलं न जाति-

र्जन्मादि मृत्युर्न च मे कदाचित् ।

स्नेहं विमोहं च कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ २१ ॥

अस्तं गतो नैव सद्योदितोऽहं

तेजोवितेजो न च मे कदाचित् ।

सन्ध्यादिकं कर्म कथं वदामि

स्वऋपनिर्वाणामनामथोऽहम् ॥ २२ ॥

અસંશયં વિદ્ધિ નિરાકુલં માં
 અસંશયં વિદ્ધિ નિરન્તરં મામ્ ।
 અસંશયં વિદ્ધિ નિરઞ્જનં માં
 સ્વરૂપનિર્વાણમનામયોડહમ્ ॥ ૨૩ ॥

ધ્યાનાનિ સર્વાણિ પરિત્યજન્તિ
 શુભાશુભં કર્મ પરિત્યજન્તિ ।
 ત્યાગામૃતં તાત પિબન્તિ ધીરાઃ
 સ્વરૂપનિર્વાણમનામયોડહમ્ ॥ ૨૪ ॥

વિન્દતિ વિન્દતિ ન હિ ન હિ ત્ર
 છન્દોલક્ષણં ન હિ ન હિ ત્ર ।
 સમરસમગ્રો ભાવિતપૂતઃ
 પ્રલપતિ તત્ત્વં પરમવધૂતઃ ॥ ૨૫ ॥

ઇતિ ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥ ૪ ॥

અથ પઞ્ચમોધ્યાયઃ

ઐ ઇતિ ગદિતં ગગનસમં તત્
 ન પરાપરસારવિચાર ઇતિ ।
 અવિલાસવિલાસનિરાકરણં
 કથમક્ષરબિન્દુસમુચ્ચરણમ્ ॥ ૧ ॥

ઇતિ તત્ત્વમસિપ્રભૃતિશ્રુતિભિઃ
 પ્રતિપાદિતમાત્મનિ તત્ત્વમસિ ।
 ત્વમુપાધિવિવર્જિતસર્વસમં
 કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૨ ॥

અથ ઊર્ધ્વવિવર્જિતસર્વસમં
 બહિરન્તરવર્જિતસર્વસમમ્ ।
 યદિ ચૈકવિવર્જિતસર્વસમં
 કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૩ ॥

ન હિ કલ્પિતકલ્પવિચાર ઇતિ

न हि कारणाकार्यविवार इति ।
 पदसन्धिविवर्जितसर्वसमं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ४ ॥
 न हि बोधविबोधसमाधिरिति
 न हि देशविदेशसमाधिरिति ।
 न हि कालविकालसमाधिरिति
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ५ ॥
 न हि कुम्भनभो न हि कुम्भ इति
 न हि ज्ववपुर्न हि ज्व इति ।
 न हि कारणाकार्यविभाग इति
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ६ ॥
 एत सर्वनिरन्तरभोक्षपदं
 लघुदीर्घविवारविहीन इति ।
 न हि वर्तुलकोणविभाग इति
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ७ ॥
 एत शून्यविशून्यविहीन इति
 एत शुद्धविशुद्धविहीन इति ।
 एत सर्वविसर्वविहीन इति
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ८ ॥
 न हि भिन्नविभिन्नविवार इति
 अखिरन्तरसन्धिविवार इति ।
 अरिभिन्नविवर्जितसर्वसमं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ ९ ॥
 न हि शिष्यविशिष्यस्वरूप इति
 न यरायरभेदविवार इति ।
 एत सर्वनिरन्तरभोक्षपदं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ १० ॥
 ननु रूपविरूपविहीन इति
 ननु भिन्नविभिन्नविहीन इति ।
 ननु सर्गाविसर्गाविहीन इति

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૧ ॥

ન ગુણાગુણપાશનિબન્ધ ઇતિ

મૃતજીવનકર્મ કરોમિ કથમ્ ।

ઇતિ શુદ્ધનિરન્જનસર્વસમં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૨ ॥

ઇહ ભાવવિભાવવિહીન ઇતિ

ઇહ કામવિકામવિહીન ઇતિ ।

ઇહ બોધતમં ખલુ મોક્ષસમં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૩ ॥

ઇહ તત્ત્વનિરન્તરતત્ત્વમિતિ

ન હિ સન્ધિવિસન્ધિવિહીન ઇતિ ।

યદિ સર્વવિવર્જિતસર્વસમં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૪ ॥

અનિકેતકુટી પરિવારસમં

ઇહસઙ્ગવિસઙ્ગવિહીનપરમ્ ।

ઇહ બોધવિબોધવિહીનપરં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૫ ॥

અવિકારવિકારમસત્યમિતિ

અવિલક્ષવિલક્ષમસત્યમિતિ ।

યદિ કેવલમાત્મનિ સત્યમિતિ

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૬ ॥

ઇહ સર્વસમં ખલુ જીવ ઇતિ

ઇહ સર્વનિરન્તરજીવ ઇતિ ।

ઇહ કેવલનિશ્ચલજીવ ઇતિ

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૭ ॥

અવિવેકવિવેકમબોધ ઇતિ

અવિકલ્પવિકલ્પમબોધ ઇતિ ।

યદિ ચૈકનિરન્તરબોધ ઇતિ

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૧૮ ॥

न छि भोक्षपदं न छि बन्धपदं
 न छि पुण्यपदं न छि पापपदम् ।
 न छि पूर्णपदं न छि रिक्तपदं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ १८ ॥

यद्वि वार्णविवर्णविहीनसमं
 यद्वि कारणकार्यविहीनसमम् ।
 यद्विभेदविभेदविहीनसमं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २० ॥

छुड सर्वनिरन्तरसर्वचिते
 छुड डेवलनिश्चलसर्वचिते ।
 द्विपदादिविवर्जितसर्वचिते
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २१ ॥

अतिसर्वनिरन्तरसर्वगतं
 अतिनिर्मलनिश्चलसर्वगतम् ।
 दिनरान्निविवर्जितसर्वगतं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २२ ॥

न छि बन्धविबन्धसमागमनं
 न छि योगवियोगसमागमनम् ।
 न छि तर्कवितर्कसमागमनं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २३ ॥

छुड कालविकालनिराकराणं
 अणुमात्रकृशानुनिराकराणम् ।
 न छि डेवलसत्यनिराकराणं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २४ ॥

छुड देहविदेहविहीन इति
 ननु स्वप्नसुषुप्तिविहीनपरम् ।
 अभिधानविधानविहीनपरं
 किमु रोदिति मानसि सर्वसमम् ॥ २५ ॥

गगनोपमशुद्धविशालसमं
 अतिसर्वविवर्जितसर्वसमम् ।

ગતસારવિસારવિકારસમં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૨૬ ॥

ઇહ ધર્મવિધર્મવિરાગતર-

મિહ વસ્તુવિવસ્તુવિરાગતરમ્ ।

ઇહ કામવિકામવિરાગતરં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૨૭ ॥

સુખદુઃખવિવર્જિતસર્વસમ-

મિહ શોકવિશોકવિહીનપરમ્ ।

ગુરુશિષ્યવિવર્જિતતત્ત્વપરં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૨૮ ॥

ન કિલાહુરસારવિસાર ઇતિ

ન ચલાચલસામ્યવિસામ્યમિતિ ।

અવિચારવિચારવિહીનમિતિ

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૨૯ ॥

ઇહ સારસમુચ્ચયસારમિતિ ।

કથિતં નિજભાવવિભેદ ઇતિ ।

વિષયે કરણત્વમસત્યમિતિ

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૩૦ ॥

બહુધા શ્રુતયઃ પ્રવદન્તિ યતો

વિચદાદિરિદં મૃગતોયસમમ્ ।

યદિ ચૈકનિરન્તરસર્વસમં

કિમુ રોદિષિ માનસિ સર્વસમમ્ ॥ ૩૧ ॥

વિન્દતિ વિન્દતિ ન હિ ન હિ યત્ર

છન્દોલક્ષણં ન હિ ન હિ તત્ર ।

સમરસમગ્રો ભાવિતપૂતઃ

પ્રલપતિ તત્ત્વં પરમવધૂતઃ ॥ ૩૨ ॥

ઇતિ પચ્ચમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫ ॥

अथ षष्ठमोऽध्यायः

बहुधा श्रुतयः प्रवदन्ति वयं
 वियदादिरिदं मृगतोयसमम् ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिव-
 मुपमेयमथोऽयुपमा य कथम् ॥ १ ॥

अविभक्तिविभक्तिविहीनपरं
 ननु कार्यविकार्यविहीनपरम् ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं
 यजनं य कथं तपनं य कथम् ॥ २ ॥

मन अथेव निरन्तरसर्वगतं
 ऽथविशालविशालविहीनपरम् ।
 मन अथेव निरन्तरसर्वशिवं
 मनसापि कथं वयसा य कथम् ॥ ३ ॥

दिनरान्निविभेदनिराकरणा-
 मुदितानुदितस्य निराकरणात् ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं
 रवियन्द्रमसौ ज्वलनश्च कथम् ॥ ४ ॥

गतकामविकामविभेदं धृति
 गतयेष्टविशेषविभेदं धृति ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं
 अखिरन्तरभिन्नमतिश्च कथम् ॥ ५ ॥

यद्वि सारविसारविहीनं धृति
 यद्वि शून्यविशून्यविहीनं धृति ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं
 प्रथमं य कथं यरमं य कथम् ॥ ६ ॥

यद्विभेदविभेदनिराकरणां
 यद्वि वेदकवेद्यनिराकरणात् ।
 यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं
 तृतीयं य कथं तुरीयं य कथम् ॥ ७ ॥

गद्विताविदितं न छि सत्यमिति

विद्विताविदितं न छि सत्यमिति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

विषयेन्द्रियबुद्धिमनांसि कथम् ॥ ८ ॥

गगनं पवनो न छि सत्यमिति

धरणी दहनो न छि सत्यमिति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

जलदश्च कथं सलिलं च कथम् ॥ ९ ॥

यद्वि कल्पितलोकनिराकरणं

यद्वि कल्पितदेवनिराकरणम् ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

गुणदोषविचारमतिश्च कथम् ॥ १० ॥

भरणामरणं छि निराकरणं

करणकरणं छि निराकरणम् ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

गमनागमनं छि कथं वदति ॥ ११ ॥

प्रकृतिः पुरुषो न छि भेद इति

न छि कारणाकार्यविभेद इति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

पुरुषापुरुषं च कथं वदति ॥ १२ ॥

तृतीयं न छि दुःखसमागमनं

न गुणद्वैतियस्य समागमनम् ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

स्थविरश्च युवा च शिशुश्च कथम् ॥ १३ ॥

ननु आश्रमवर्णविहीनपरं

ननु कारणाकर्तृविहीनपरम् ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिव-

मविनष्टविनष्टमतिश्च कथम् ॥ १४ ॥

असिताअसितं च वितथ्यमिति

जनिताजनितं च वितथ्यमिति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिव-

मविनाशि विनाशि कथं हि भवेत् ॥ १५ ॥

पुरुषापुरुषस्य विनष्टमिति

वनितावनितस्य विनष्टमिति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिव-

मविनोदविनोदमतिश्च कथम् ॥ १६ ॥

यद्वि मोडविषादविहीनपरो

यद्वि संशयशोकविहीनपरः ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिव-

मडमत्र ममेति कथं च पुनः ॥ १७ ॥ मडमेति

ननु धर्मविधर्मविनाश इति

ननु बन्धविबन्धविनाश इति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं-

मिडदुःखविदुःखमतिश्च कथम् ॥ १८ ॥

न हि याज्ञिक्यज्ञविभाग इति

न दुताशनवस्तुविभाग इति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

वद कर्मकृलानि भवन्ति कथम् ॥ १९ ॥

ननु शोकविशोकविमुक्त इति

ननु दर्पविदर्पविमुक्त इति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

ननु रागविरागमतिश्च कथम् ॥ २० ॥

न हि मोडविमोडविकार इति

न हि लोभविलोभविकार इति ।

यद्वि चैकनिरन्तरसर्वशिवं

द्व्यविवेकविवेकमतिश्च कथम् ॥ २१ ॥

त्वमहं न हि हन्त कदाचिदपि

कुलजातिविचारमसत्यमिति ।

अहमेव शिवः परमार्थ इति

अभिवादनमत्र करोमि कथम् ॥ २२ ॥

ગુરુશિષ્યવિચારવિશીર્ણા ઇતિ
 ઉપદેશવિચારવિશીર્ણા ઇતિ ।
 અહમેવ શિવઃ પરમાર્થ ઇતિ
 અભિવાદનમત્ર કરોમિ કથમ્ ॥ ૨૩ ॥

ન હિ કલ્પિતદેહવિભાગ ઇતિ
 ન હિ કલ્પિતલોકવિભાગ ઇતિ ।
 અહમેવ શિવઃ પરમાર્થ ઇતિ
 અભિવાદનમત્ર કરોમિ કથમ્ ॥ ૨૪ ॥

સરજો વિરજો ન કદાચિદપિ
 નનુ નિર્મલનિશ્ચલશુદ્ધ ઇતિ ।
 અહમેવ શિવઃ પરમાર્થ ઇતિ
 અભિવાદનમત્ર કરોમિ કથમ્ ॥ ૨૫ ॥

ન હિ દેહવિદેહવિકલ્પ ઇતિ
 અનૃતં ચરિતં ન હિ સત્યમિતિ ।
 અહમેવ શિવઃ પરમાર્થ ઇતિ
 અભિવાદનમત્ર કરોમિ કથમ્ ॥ ૨૬ ॥

વિન્દતિ વિન્દતિ ન હિ ન હિ યત્ર
 છન્દોલક્ષણં ન હિ ન હિ તત્ર ।
 સમરસમગ્રો ભાવિતપૂતઃ
 પ્રલપતિ તત્ત્વં પરમવધૂતઃ ॥ ૨૭ ॥

ઇતિ ષષ્ઠમોઽધ્યાયઃ ॥ ૬ ॥

અથ સાત્તમોઽધ્યાયઃ

રથ્યાકર્પટવિરચિતકન્થઃ
 પુણ્યાપુણ્યવિવર્જિતપન્થઃ ।
 શૂન્યાગારે તિષ્ઠતિ નગ્રો
 શુદ્ધનિરઞ્જનસમરસમગ્રઃ ॥ ૧ ॥

લક્ષ્યાલક્ષ્યવિવર્જિતલક્ષ્યો

युक्तायुक्तविवर्जितदक्षः ।

केवलतत्त्वनिरञ्जनपूतो

वाद्यविविधः कथमवधूतः ॥ २ ॥

आशापाशविबन्धनमुक्ताः

शौचाचारविवर्जितयुक्ताः ।

अेवं सर्वविवर्जितशान्ता-

स्तत्त्वं शुद्धनिरञ्जनवन्तः ॥ ३ ॥

कथमिह दैवविदेहविचारः

कथमिह रागविरागविचारः ।

निर्मलनिश्चलगगनाकारं

स्वयमिह तत्त्वं सलजाकारम् ॥ ४ ॥

कथमिह तत्त्वं विन्दति यत्र

रूपमरूपं कथमिह तत्र ।

गगनाकारः परमो यत्र

विषयीकरणं कथमिह तत्र ॥ ५ ॥

गगनाकारनिरन्तरुस-

स्तत्त्वविशुद्धनिरञ्जनरुसः ।

अेवं कथमिह भिन्नविभिन्नं

बन्धविबन्धविकारविभिन्नम् ॥ ६ ॥

केवलतत्त्वनिरन्तरसर्वं

योगवियोगौ कथमिह गर्वम् ।

अेवं परमनिरन्तरसर्व-

मेवं कथमिह सारविसारम् ॥ ७ ॥

केवलतत्त्वनिरञ्जनसर्वं

गगनाकारनिरन्तरशुद्धम् ।

अेवं कथमिह सङ्गविसङ्गं

सत्यं कथमिह रङ्गविरङ्गम् ॥ ८ ॥

योगवियोगै रक्षितो योगी

भोगविभोगै रक्षितो भोगी ।

अेवं यरति हि मन्दं मन्दं

मनसा कल्पितसङ्गानन्दम् ॥ ९ ॥

बोधविभोषैः सततं युक्तो

द्वैताद्वैतैः कथमिह मुक्तः ।

सङ्गो विरजः कथमिह योगी

शुद्धनिरञ्जनसमरसभोगी ॥ १० ॥

भग्नाभग्नविवर्जितभग्नो

लग्नालग्नविवर्जितलग्नः ।

अेवं कथमिह सारविसारः

समरसतत्त्वं गगनाकारः ॥ ११ ॥

सततं सर्वविवर्जितयुक्तः

सर्वं तत्त्वविवर्जितमुक्तः ।

अेवं कथमिह ज्जुवितभरणं

ध्यानाध्यानैः कथमिह करणम् ॥ १२ ॥

छन्द्रजलमिदं सर्वं यथा मरुमरीचिका ।

अभ्रिण्डितमनाकारो वर्तते केवलः शिवः ॥ १३ ॥

धर्मादौ भोक्षपर्यन्तं निरीडाः सर्वथा वयम् ।

कथं रागविरागैश्च कल्पयन्ति विपश्चितः ॥ १४ ॥

विन्दति विन्दति न छि न छि यत्र

छन्दोलक्षणं न छि न छि तत्र ।

समरसमग्नो भावितपूतः

प्रलपति तत्त्वं परभवधूतः ॥ १५ ॥

एति समभोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथ अष्टभोऽध्यायः

त्वधात्रया व्यापकता उता ते

ध्यानेन येतःपरता उता ते ।

स्तुत्या मया वाङ्परता उता ते

क्षमस्व नित्यं त्रिविधापराधान् ॥ १ ॥

कामैरुतधीर्दान्तो मृदुः शुचिरकिञ्चनः ।
 अनीलो मितलुङ् शान्तः स्थिरो मच्छरणो मुनिः ॥ २ ॥
 अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितषड्गुणः ।
 अमानी मानदः कल्पो मैत्रः कारुणिकः कविः ॥ ३ ॥
 कृपालुरकृतद्रोहस्तिक्षुः सर्वदेहिनाम् ।
 सत्यसारोऽनवधात्मा समः सर्वोपकारकः ॥ ४ ॥
 अवधूतलक्षणं वर्णैर्ज्ञातव्यं भगवत्तमैः ।
 वेदवर्णार्थतत्त्वज्ञैर्वेदेदान्तवादिभिः ॥ ५ ॥
 आशापाशविनिर्मुक्त आदिमध्यान्तनिर्भलः ।
 आनन्दे वर्तते नित्यमकारं तस्य लक्षणम् ॥ ६ ॥
 वासना वर्जिता येन वक्तव्यं च निरामयम् ।
 वर्तमानेषु वर्तेत वकारं तस्य लक्षणम् ॥ ७ ॥
 धूलिधूसरगात्राणि धूतयित्तो निरामयः ।
 धारणाध्याननिर्मुक्तो धूकारस्तस्य लक्षणम् ॥ ८ ॥
 तत्त्वयिन्ता धृता येन यिन्तायेष्टाविवर्जितः ।
 तमोऽडंकारनिर्मुक्तस्तकारस्तस्य लक्षणम् ॥ ९ ॥
 दत्तात्रेयावधूतेन निर्मितानन्दरूपिणा ।
 ये पठन्ति य शृण्वन्ति तेषां नैव पुनर्भवः ॥ १० ॥
 इति अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 इति अवधूतगीता समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Proofread by Sunder Hattangadi, Nira Zafrir-Bursztyn

As an observation, the composer has used his

licence numerous times to fit the meter -

eg he has used mAnasi 30 times; prefix vi-

to indicate absence or negative of words

such as - -mokSha, -shUnya, -mAyA, -maunam,

-sarva, -bodha, -kAma, -bhoga, -lobha etc.

Avadhuta Gita

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

